

81

Besluit van 2 februari 1993, houdende regelen voor het vierjaarlijks bezien van vergunningen waarin grenswaarden zijn opgenomen, die zijn vastgesteld op grond van artikel 1a, derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren ter uitvoering van EEG-richtlijnen die uitvoering geven aan artikel 6 van richtlijn nr. 76/464/EEG (PbEG L 129) (Besluit vierjaarlijks bezien van lozingsvergunningen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 14 september 1992, nr. RJW 131362, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren juncto artikel 8.22, derde lid, van de Wet milieubeheer, alsmede op artikel 3, derde lid, tweede volzin, van richtlijn nr. 86/280/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 juni 1986 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage bij Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen (PbEG L 181);

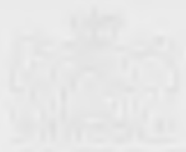
De Raad van State gehoord (advies van 26 november 1992, nr. W09.92.0428);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 januari 1993, nr. RJW 141568, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Als categorie van lozingen als bedoeld in artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren juncto artikel 8.22, derde lid, van de Wet milieubeheer, worden aangewezen lozingen van stoffen waarvoor ingevolge artikel 1a, derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren grenswaarden zijn vastgesteld ter uitvoering van EEG-richtlijnen die uitvoering geven aan artikel 6 van richtlijn nr. 76/464/EEG (PbEG L 129).

Artikel 2

Het bevoegd gezag beziet vier jaar nadat een vergunning voor een lozing als bedoeld in artikel 1 is verleend, en vervolgens ten minste elke vier jaar of die vergunning met het oog op de op grond van artikel 1a, derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren van toepassing zijnde grenswaarden nog toereikend is, gezien de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu.

Artikel 3

Een vergunning voor een lozing als bedoeld in artikel 1, die meer dan twee jaar voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit is verleend, wordt niet eerder dan twee jaar en niet later dan drie jaar na inwerkingtreding van dit besluit voor de eerste keer bezien overeenkomstig artikel 2.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag waarop de wet van 2 juli 1992, Stb. 414, tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene regels voor inrichtingen; procedures voor vergunningen en ontheffingen; handhaving) in werking treedt.

Artikel 5

Dit besluit kan worden aangehaald als : Besluit vierjaarlijks bezien van lozingsvergunningen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 2 februari 1993

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Uitgegeven de *achttiende* februari 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 maart 1993, nr. 47.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Dit besluit strekt tot uitvoering van artikel 3, derde lid, tweede volzin, van richtlijn nr. 86/280/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 juni 1986 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage bij Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen (PbEG L 181). Richtlijn nr. 86/280/EEG moest op 1 januari 1988 geïmplementeerd zijn. Ingevolge genoemd artikellid moeten vergunningen waarin grenswaarden zijn opgenomen onderscheidenlijk op grond van artikel 1, vijfde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren zouden moeten zijn opgenomen, juncto de in de bijlage bij deze nota van toelichting opgenomen ministeriële regelingen, ten minste een maal per vier jaar worden bezien. Tot nu toe ontbrak voor de uitvoering van deze verplichting een wettelijke basis. Met de inwerkingtreding van de Wet milieubeheer wordt onder meer de Wet verontreiniging oppervlaktewateren gewijzigd zodanig dat in een wettelijke basis voor dit besluit wordt voorzien.

Behalve dat de wettelijke basis voor implementatie van dit artikelonderdeel ontbrak, heeft Nederland zich tot voor kort op het standpunt gesteld, dat het reeds aan de verplichtingen uit artikel 3, derde lid, tweede volzin, van richtlijn nr. 86/280/EEG, voldeed. In de regel worden vergunningen waarop dit ontwerp-besluit betrekking heeft, namelijk reeds met enige regelmaat bekeken. Deze praktijk zal met ingang van 1 maart 1993 – de inwerkingtredingsdatum van de Wet milieubeheer, waarbij tevens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren wordt gewijzigd – ook zijn neergelegd in artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren in verband met artikel 8.22 van de Wet milieubeheer. De ingebrekestellingsprocedure die de Europese Commissie tegen Nederland heeft aangespannen (ingebrekestelling op 27 februari 1990 en met redenen omkleed advies op 17 februari 1992) heeft ertoe geleid dat ik bij nader inzien heb besloten om meer letterlijk bij de tekst van artikel 3, derde lid, tweede volzin, van de richtlijn aan te sluiten.

De stoffen waarop de grenswaarden betrekking hebben, de ministeriële regelingen waarin deze grenswaarden zijn opgenomen en de EEG-richtlijnen waaraan uitvoering is gegeven zijn opgenomen in de bijlage bij deze nota van toelichting.

De in de bijlage bij deze nota van toelichting opgenomen ministeriële regelingen zijn vastgesteld op grond van artikel 1a, derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren. Met deze ministeriële regelingen wordt voldaan aan de verplichtingen uit EEG-richtlijnen die uitvoering geven aan artikel 6 van richtlijn nr. 76/464/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PbEG L 129).

Werkingsfeer

De werkingssfeer van de verplichting uit artikel 3, derde lid, tweede volzin, van richtlijn nr. 86/280/EEG wordt bepaald door artikel 3 van richtlijn nr. 76/464/EEG. Op grond van laatstgenoemd artikel moeten lidstaten voor iedere lozing van stoffen opgenomen in lijst I bij richtlijn nr. 76/464/EEG, een vergunningplicht instellen. Uit het eerste gedachtenstreepje in lijst II bij richtlijn nr. 76/464/EEG moet worden afgeleid

dat de werkingssfeer van de verplichting om de betrokken vergunningen ten minste vierjaarlijks te bezien, is beperkt tot de stoffen waarvoor op grond van artikel 6 grenswaarden zijn vastgesteld.

Op dit moment heeft dit besluit derhalve betrekking op de vergunningen waarin grenswaarden zijn opgenomen ingevolge de ministeriële regelingen opgenomen in de bijlage bij deze nota van toelichting.

In de in de bijlage opgenomen regelingen zijn de grenswaarden opgenomen die als hoogste toelaatbaar zijn. De grenswaarden mogen derhalve steeds strenger zijn.

Ingevolge artikel 3, derde lid, tweede volzin, van de betrokken richtlijn moeten vergunningen waarin grenswaarden zijn opgenomen onderscheidenlijk op grond van artikel 1, vijfde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren zouden moeten zijn opgenomen, juncto de in de bijlage bij deze nota van toelichting opgenomen ministeriële regelingen, ten minste een maal per vier jaar worden bezien. In dit besluit is met betrekking tot dit bezien gekozen voor een frequentie van eenmaal per vier jaar. De reden daarvoor is dat voor een belangrijk deel van de bedrijven waarop dit besluit van toepassing is, al geruime tijd het voornemen bestaat in het kader van het doelgroepenbeleid bedrijfstakgewijs integrale milieutaakstellingen op te stellen. De vertaling hiervan naar het niveau van het individuele bedrijf vindt plaats in een bedrijfsmilieuplan. Het bedrijfsmilieuplan zal eenmaal per vier jaar worden bezien en zo nodig worden bijgesteld.

Aanscherping van de vergunningvoorschriften

In artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren wordt onder meer artikel 8.22 van de Wet milieubeheer van overeenkomstige toepassing verklaard met betrekking tot een vergunning op grond van artikel 1, eerste lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren. Zoals in de memorie van toelichting bij de Wet milieubeheer is opgemerkt, moet in artikel 8.22 uiteraard voor de term «inrichting» gelezen worden: lozing (Kamerstukken II 1988/89, 21 087, nr. 3, blz. 116, onder F).

Indien bij het vierjaarlijks bezien blijkt dat de in de vergunning opgenomen grenswaarden in het licht van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu niet langer toereikend zijn, dan dienen deze grenswaarden overeenkomstig artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren juncto artikel 8.22, tweede lid, van de Wet milieubeheer te worden aangescherpt. Daartoe moet de vergunning worden gewijzigd overeenkomstig artikel 7a, tweede lid, onder a, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren juncto de afdelingen 13.3 en 13.4 van de Wet milieubeheer.

Deregulering

Omdat dit besluit strikte implementatie van een EEG-richtlijn is, is het besluit getoetst aan de hand van de beknopte vragenlijst, behorende bij de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18). Dit besluit is de omzetting van artikel 3, derde lid, tweede volzin, van richtlijn nr. 86/280/EEG en strekt ertoe dat vergunningen die onder de werkingssfeer van dit artikellid vallen vierjaarlijks worden bezien. Voor de uitvoering van dit besluit worden geen nieuwe publiekrechtelijke organen of bestuursinstrumenten in het leven geroepen.

Het opnemen in Nederlandse regelgeving van de verplichting

genoemde vergunningen vierjaarlijks te bezien en op grond van de in artikel 2 opgenomen criteria te bepalen of de vergunningvoorschriften in verband met de van toepassing zijnde grenswaarden moeten worden aangescherpt, sluit enigszins aan bij de bestaande praktijk. In de regel worden vergunningen waarop dit besluit betrekking heeft, namelijk reeds met enige regelmaat bekeken.

Het besluit zal betrekking hebben op ongeveer 30 grotere bedrijven en circa 135 kleinere bedrijven. Vooralsnog kan worden uitgegaan van een stijging van de totale bestuurslast met 4 manjaar per vier jaar voor het bezien van de vergunningen. Daarmee levert dit besluit een kleine bestuurlijke lastenverzwaring op.

De lastenverzwaring voor het bedrijfsleven voortvloeiend uit het besluit is eveneens beperkt. Voor een belangrijk deel van de bedrijven waarop dit besluit van toepassing is bestaat namelijk al geruime tijd het voornemen in het kader van het doelgroepenbeleid bedrijfstaksgewijs integrale milieutaakstellingen op te stellen. De vertaling hiervan naar het niveau van het individuele bedrijf vindt plaats in een bedrijfsmilieuplan. Het bedrijfsmilieuplan zal eenmaal per vier jaar worden bezien en zo nodig worden bijgesteld. Mede hierdoor zal de lastenverzwaring voor het bedrijfsleven door dit besluit beperkt blijven.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Het bevoegd gezag dient te bezien of de vergunning met het oog op de van toepassing zijnde grenswaarden nog toereikend is, gezien de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Deze toetsingscriteria zijn dezelfde als die, genoemd in artikel 8.22 van de Wet milieubeheer. Artikel 8.22 is in artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren van overeenkomstige toepassing verklaard. Zoals in de Memorie van Toelichting bij de Wet milieubeheer is opgemerkt, dient daarbij uiteraard de term «milieu» te worden vertaald met termen als (kwaliteit van het) oppervlaktewater of (milieu)kwaliteit van het watersysteem (Kamerstukken II 1988/89, 21 087, nr. 3, blz. 116, onder F).

Artikel 3

Dit artikel leidt ertoe dat vergunningen niet eerder dan twee jaar doch ten minste binnen drie jaar na inwerkingtreding van dit besluit voor de eerste keer worden bezien. Na het voor de eerste keer bezien van een vergunning die meer dan twee jaar voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit is verleend, zal het vierjaarlijks bezien geschieden op grond van artikel 2.

Het besluit heeft betrekking op ongeveer 30 grotere en circa 135 kleinere bedrijven. Omdat dit besluit niet volledig aansluit bij de reeds bestaande praktijk, is een overgangsregeling opgenomen. Nieuw zijn de periode van vier jaar en de toetspunten voor het van bezien. Bovendien ligt nu het initiatief bij de vergunningverlener. Voorheen werd het contact doorgaans gelegd door een bedrijf in het kader van de aanvraag om een uitbreidings- of wijzigingsvergunning.

Artikel 4

Het besluit is gebaseerd op artikel 7, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren juncto artikel 8.22, derde lid, van de Wet milieubeheer. Deze bepalingen zijn vastgesteld bij wet van 2 juli 1992 (Stb. 414) tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen

milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene regels voor inrichtingen; procedures voor vergunningen en ontheffingen; handhaving). In verband hiermee is de inwerkingtreding van het besluit gekoppeld aan het in werking treden van de wet. Naar verwachting zal de wet – en daarmee ook dit besluit – in werking treden op 1 maart 1993.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Bijlage stoffen waarvan grenswaarden gelden ingevolge ministeriële regelingen die de omzetting zijn van EG-richtlijnen die op voet van artikel 6 van Richtlijn 76/464/EEG zijn vastgesteld.

stof	ministeriële regeling	richtlijn
cadmium ¹	Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 2 augustus 1985 (Stb. 455) houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor cadmium	Richtlijn 83/513/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 september 1983 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozing van cadmium (PbEG L 291)
kwik ²	Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 april 1986 (Stb. 242) houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor kwik	Richtlijn 82/176/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 maart 1982 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van de sector electrolyse van alkalichloriden (PbEG L 81) en Richtlijn 84/156/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 8 maart 1984 betreffende grenswaarde en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van andere sectoren dan de electrolyse van alkalichloriden (PbEG L 74)
HCH ³	Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 augustus 1986 (Stb. 435) houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor hexachloorcyclohexaan	Richtlijn 84/491/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 9 oktober 1984 betreffende de grenswaarden en kwaliteitsdoeleinden (PbEG L 274) voor lozingen van hexachloorcyclohexaan
TETRA ⁴	Regeling grenswaarden voor TETRA in afvalwater (Stb. 1992, 176)	Richtlijn 86/280/EEG
DDT ⁵	Regeling grenswaarden voor DDT in afvalwater (Stb. 1992, 177)	Richtlijn 86/280/EEG
PCP ⁶	Regeling grenswaarden voor PCP in afvalwater (Stb. 1992, 178)	Richtlijn 86/280/EEG
DRINS ⁷	Regeling grenswaarden voor DRINS in afvalwater (Stb. 1992, 179)	Richtlijn 88/347/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 16 juni 1988 tot wijziging van bijlage II van Richtlijn 86/280/EEG betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen (Pb L 158)
chloroform ⁸	Regeling grenswaarden voor chloroform in afvalwater (Stb. 1992, 180)	Richtlijn 88/347/EEG
HCB ⁹	Regeling grenswaarden voor HCB in afvalwater (Stb. 1992, 181)	Richtlijn 88/347/EEG
HCBD ¹⁰	Regeling grenswaarden voor HCBD in afvalwater (Stb. 1992, 182)	Richtlijn 88/347/EEG
TCB ¹¹	Regeling grenswaarden voor TCB in afvalwater (Stb. 1992, 24)	Richtlijn 90/415/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van (Stb. 1992, 24) 27 juli 1990 tot wijziging van bijlage II bij Richtlijn 86/280/EEG betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage bij Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen (PbEG L 219)
EDC ¹²	Regeling grenswaarden voor EDC in afvalwater (Stb. 1992, 25)	Richtlijn 90/415/EEG
TRI ¹³	Regeling grenswaarden voor TRI in afvalwater (Stb. 1992, 26)	Richtlijn 90/415/EEG
PER ¹⁴	Regeling grenswaarden voor PER in afvalwater (Stb. 1992, 27)	Richtlijn 90/415/EEG

- ¹ Cadmium en Cadmiumverbindingen (Cas nr. 7440-43-9) (Cas nr. 120-82-1).
² kwik en kwikverbindingen (Cas nr. 7439-97-6).
³ HCH-Hexachloorcyclohexaan (Cas nr. 608-73-1).
⁴ TETRA = Tetrachloorkoolstof (Cas nr. 56-23-5).
⁵ DDT = de som van de isomeren 1,1,1-trichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethaan (Cas nr. 50-29-03, 1,1,1-trichloor-2-(o-chloorfenyl)-2-(p-chloorfenyl)ethaan (Cas nr. 789-02-6), 1,1-dichloor-2-2 bis (p-chloorfenyl)ethaan (Cas nr. 72-55-9) en 1,1-dichloor-2-2 bis (p-chloorfenyl)ethaan (Cas nr. 72-54-8).
⁶ PCP: de chemische verbinding 2,3,4,5,6-pentachloor-1-hydroxy-benzeen en haar zouten (Cas nr. 87-86-5).
⁷ DRINS: aldrin, dieldrin, endrin of isodrin;
– aldrin: de chemische verbinding 1,2,3,4,10,10-hexachloor-1,4,4a,5,8,8a-hexahydro-1,4-endo-5,8-exodimethano-naftaleen (Cas nr. 309-00-2);
– dieldrin: de chemische verbinding 1,2,3,4,10,10-hexachloor-6-7-epoxy-1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4-endo-5,8-exo-dimethano-naftaleen (Cas nr. 60-57-1);
– endrin: de chemische verbinding 1,2,3,4,10,10-hexachloor-6, 7-epoxy-1,4,4a,5,6,7,8,8a-octahydro-1,4-endo-5, 8-endo-dimethano-naftaleen (Cas nr. 72-20-8);
– isodrin: de chemische verbinding 1,2,3,4,10,10-hexachloor-1,4,4a,5,8,8a-hexahydro-1,4-endo-5,8-endodimethanol-naftaleen (Cas nr. 465-73-6).
⁸ chloroform: de chemische verbinding CHCl₃ (Cas nr. 67-66-3).
⁹ HCB: hexachloorbenzeen (Cas nr. 118-74-1).
¹⁰ HCBd: hexachloorbutadien (Cas nr. 67-68-3).
¹¹ TCB: de som van de isomeren 1,2,3-trichloorbenzeen, 1,2,4-trichloorbenzeen en 1,3,5-trichloorbenzeen. (Cas nr. 120-82-1).
¹² EDC: 1,2-dichloorethaan (Cas nr. 107-06-2).
¹³ TRI: trichloorethyleen (Cas nr. 79-01-6).
¹⁴ PER: perchloorethyleen (Cas nr. 127-18-4).

Deze bijlage behoort bij de Nota van Toelichting.

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen